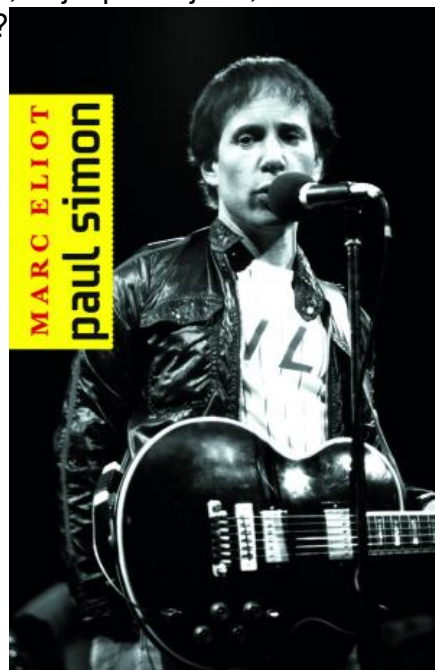

Nakladatelství [Galén](#) vydává knihu o nepřehlédnutelné osobnosti světové písničkářské scény – Paulu Simonovi od Marca Eliota v překladu [Michala Bystrova](#). Jde vůbec o první životopis této osobnosti v českém jazyce.

Jak se stal z mladého doo-wopového zpěváka a skladatelského eléva velikán překotné éry rockové revoluce? Čím to, že tolik let nemohl přijít na jméno svému idolu Bobu Dylanovi? A proč patří Paulův vztah s Artem Garfunkelem k nejdelším, nejúspěšnějším, ale také nejkomplikovanějším partnerstvím v dějinách pop music?

Takové i mnohé jiné otázky si pokládá autor životopisných bestsellerů Marc Eliot v knize **PAUL SIMON**

, která je zevrubnou a vyčerpávající sondou do hudebního i soukromého světa této všestranně nadané a stále hledající ikony několika generací.

Z Eliotovy biografie vyplývá, že syn maďarských přistěhovalců byl veden k hudbě už od útlého věku. Dozvíme se, jak se Paul seznámil s vytáhlým spolužákem Artem, jenž ho málem zastínil ve školním představení Alenky v říši divů, a zjistíme, že tradici rozpadů a návratů ti dva zahájili už dávno předtím, než si začali říkat Simon & Garfunkel.

Eliot na základě obsáhlých rozhovorů s řadou Simonových přátel, kolegů a spolupracovníků zasvěceně popisuje, jak došlo k objevení dua v klubu Gerde's Folk City, čím se Paul zabýval v Anglii, zatímco doma ve Státech trhala rekordy upravená nahrávka skladby The Sound Of Silence, a díky čemu se z této písně stal jeden z největších hitů Simona a Garfunkela.

Autor podrobně vypráví, jakou zásadní roli Paul sehrál na festivalu v Monterey, proč dostala herecká dráha Arta Garfunkela přednost před natáčením a vydáním alba Bridge Over Troubled Water a do jaké míry tato poslední a nejdůležitější deska Simona a Garfunkela dokumentuje jejich dlouhé a neklidné přátelství. Pochopíme, jak veliké úsilí vynaložil Paul Simon na to, aby jeho sólové nahrávky zněly úplně jinak než elpíčka S & G. Vleký a složitý proces vedl až ke vzniku alba Graceland, jež v osmdesátých letech znovu nastartovalo hudebníkovu kariéru. Kniha také přináší celou pravdu o Simonově katastrofálním neúspěchu, když se v letech devadesátých pokusil dobýt Broadway s muzikálem The Capeman. Výsledkem je vskutku objevný portrét jednoho z největších umělců naší doby.

Ukázka:

Datum konání akce bylo stanoveno na 19. září 1981. S blížícím se termínem se ve všech newyorských denících pořád dokola objevoval jeden jediný inzerát, což stačilo, aby mezi fanoušky obnoveného dua vypuklo šílenství. Takovou sháňku po volných vstupenkách svět neviděl. V den, kdy se měl koncert uskutečnit, přicházeli lidé na Great Lawn už za úsvitu, jen aby se dostali do první řady. Do večera se jich tu shromáždilo přes půl milionu, ještě víc než na Woodstocku.

Ve čtvrt na devět se na pódiu začali houfovat špičkoví muzikanti, které Paul osobně vybral a z nichž mnozí se podíleli na sólových albech obou protagonistů. Jmenovitě to byli David Brown a Pete Carr (kytary), Anthony Jackson (basová kytara), Richard Tee (klávesy, piano), Steve Gadd a Grady Tate (bicí, perkuse), Rob Mounsey (syntezátor), John Gatchell a John Eckert (trubka), Dave Tofani a Gerry Niewood (saxofony). Soumrak dodal modré obloze ocelový lesk, scénu ozářil dokonalý oblouk světla a před diváky předstoupil dobrácky vyhlízející Ed Koch. Publikum ho vřele přivítalo, což spokojeně kvitoval, a na chvíli to vypadalo, jako by tu celá show byla kvůli němu. Když se dost pokochal, řekl svým chraptivým hlasem s přízvukem rodáka z Bronxu: „Dámy a pánové, Simon & Garfunkel!“

Zpěváci přiklusali zpoza scény jako dva kluci, za ohlušujícího potlesku si s úsměvem potřásli rukou a popřáli si štěstí. Ovace ještě zesílily, když Artie a Paul s kytarou na krku zahájili svůj první společný koncert po jedenácti letech hitem Mrs. Robinson, na který plynule navázali nádhernou baladou Homeward Bound. „Je to paráda, zahrát si doma,“ prolomil Simon mlčení a publikum zaburácelo. „Doufám, že nás všichni slyšíte,“ dodal. Potom poděkoval starostovi, policistům, hasičům a „chlápkům, co tu prodávaj jointy“, načež vplul elegantní vyhrávkou do perfektně sezpívané písně America. K poznámce o jointech ho možná přiměl zátaž – prý neplánovaný, avšak notně medializovaný – na dealery v přístavu u 72. ulice, ke kterému došlo téhož dne. Mnozí diváci to brali jako pokyn, aby si zapálili (a policie kvůli tomu nikoho nezatkla). Když měla dvojice za sebou úvodní sérii, došlo na změnu nálady v odvázané vypalovačce Me And Julio Down By Schoolyard, k níž se Art bez problémů přidal. Následoval propracovaný vícehlas v lidovce Scarborough Fair a Artův sólový zpěv v April Come She Will. Coververzí písničky Wake Up Little Susie od Everly Brothers si Simon & Garfunkel připomněli dobu, kdy si ještě říkali Tom & Jerry.

Po další vlně aplausu přišel Paul s půvabnou verzí skladby Still Crazy After All These Years. Artie se uklidil do pozadí, odkud se však brzy vrátil, aby zazpíval American Tune. Zůstal i na písničky Late In The Evening a Slip Slidin' Away, kvůli kterým Paul přisedlal na elektriku, a pak sám předvedl píseň A Heart In New York ze svého alba Scissors Cut. Ted' byla řada na Simonovi, aby se ukázal jako sólista a představil zbrusu nový kus The Late Great Johnny Ace (Johnny Ace blahé paměti), kde se mu podařilo skloubit téma smrti velicího amerického rhythm'n'blues (jenž si měl skoro před třiceti lety ustřelit hlavu při ruské ruletě a bez jehož šlágru Pledging My Love by byl doo-wop o hodně chudší) se vzpomínkou na úmrtí Johna Lennona, zavražděného před devíti měsíci kousek odtud fanatickým fanouškem. Mark Chapman Lennona čtyřikrát střelil u vchodu do domu Dakota, kde ex-Beatle bydlel se svou manželkou a dítětem. V Paulovi by se krve nedorazil, když právě během této písně vtrhl na pódium neznámý mladík a křičel: „Musím s tebou mluvit!“ Zpěvák před ním ustoupil a přestal hrát. Ochranka se muže okamžitě chopila, odtáhla ho ze scény a Paul, na pár sekund ochromený, se opatrně vrátil k mikrofonu, aby píseň dokončil. Vícekrát už ji naživo nezahrál. S Artiem se pak pustil do uvolněného bigbítu Kodachrome, z něhož se dalo perfektně přejít do rokenrolové klasiky Maybellene od Chucka Berryho. Show vyvrcholila Artovým přednesem

skladby Bridge Over Troubled Water, po které přišlo uzemnění v podobě Paulovy sólové pecky 50 Ways To Leave Your Lover. V závěru došlo na písničku The Boxer s nadčasovým poselstvím, že ať se děje, co se děje, musí se jít dál.

Ale publikum nedovolilo, aby koncert tak rychle skončil. Po několikaminutovém výskotu a vyvolávání se Paul s Artem vrátili a přidali – sami, jen s kytarou – mimořádně vydařenou dvojpišeň Old Friends / Bookends, popěvek The 59th Street Bridge Song (Feelin' Groovy) a úplně na konec skladbu, na kterou všichni celý večer čekali: The Sound Of Silence. Když diváci ani potom neměli dost, zopakovali ti dva Paulův sólový hit Late In The Evening. Muzika dohrála, Simon & Garfunkel se vzali kolem ramen, hluboce se uklonili a zmizeli. Jásot fanoušků se však ještě dlouho nesl zářijovou nocí...

Navzdory tomuto nadšenému přijetí nebyl Paul ani Artie s koncertem příliš spokojený. Simon později vyprávěl: Když bylo po všem, cítili jsme v první řadě zklamání, tedy hlavně Arthur. Měl pocit, že nepodal dobrý výkon. Já si vůbec neuvědomoval, jaká je to událost. Až když jsem přišel domů, zapnul si televizi a viděl, jak ve zprávách zpovídají návštěvníky, tehdy mi to došlo. A úplně mi to docvaklo s prvním ranním vydáním.

Nebyl sám. Najednou se všichni mohli přetrhnout, aby Simona a Garfunkela získali – jak promotéři, tak nahrávací fi rmy a televize. Jen dva týdny po odvysílání show na HBO vyšlo dvojalbum s jejím záznamem a vyhouplo se rovnou do první desítky. Kritik Stephen Holden se nad ním rozplýval v časopise Rolling Stone; vynášel do nebe „pocitivé“ aranže Davea Matthewse a vybrané písně pro něj představovaly rockový sumář, „od doo-wopu k Dakotě“ (i když skladba Thee Late Great Johnny Ace na desce nevyšla).

Obsah:

Předmluva

Část první – Tom & Jerry

Princátka z Queensu

Paulova mystická pouť

Písnička pro Káťu

Klid před bouří

Část druhá – Simon & Garfunkel

Sounds Of Simon

Kmenové shromáždění

Absolvent

To byly časy

Část třetí – Simon bez Garfunkela

Sbohem, Franku Lloyde Wrighte

Na špici a sám

Pořád stejný blázen

Kam jste se poděl, pane Simone?

Princezna, princ a poník

Sobota v parku s Paulem, Artiem... a Carrie

Část čtvrtá – Putování do Gracelandu

Konečně vykoupení

Svaté rytmy

New Bohemian

Zpívající Kapucák

Část pátá – Simon, Garfunkel a Joe vzpomínají na budoucnost

Dámy a pánové, Simon & Garfunkel

Poděkování

Diskografie Paula Simona

Poznámky

Bibliografie

Závěrem

Jmenný rejstřík

Kniha je od 7. prosince 2012 k dostání v běžné distribuci

Překlad Michal Bystrov | Typografie Luboš Drtina | Vydalo nakladatelství Galén 2012 | Formát 150x230, 254 stran, černobíle, vázané s přebalem | Doporučená prodejní cena 290 Kč | ISBN 978-80-7262-888-9